

35te Møde.

Fredag den 17. November Kl. 14.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 948).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941.

Oluf Pedersen: Da mit Partis Ordfører (Gregersen) er fraværende paa Grund af Dødsfald i Familien, skal jeg gøre nogle Bemærkninger over for Ministrene og andre samt fremføre en Efterlysning og udtale et Par Ord med Hensyn til Samfundssind.

Den højtærede Finansminister vilde her i Folketinget benægte, at der var Baggrund for vort Krav om Pulterkammerrydning i Finansloven. Saa vidt jeg har set, har den højtærede Finansminister fortsat sin Tale her over for Dagspressen med en Meddelelse om, at der vilde blive nedsat et ministerielt Udvalg, netop med den af det ærede Medlem

Hr. Gregersen ønskede Opgave, og saa kan vi være tilfredse.

Den højtærede Undervisningsminister gav et imødekommende Svar paa det ærede Medlem Hr. Gregersens Anmodning om Udskydelse af et forceret Skolebyggeri og om under de givne Forhold at lempe Kravene, men jeg synes, Ministeren burde sige det i et Cirkulære.

Den højtærede Statsminister omtalte den Redegørelse angaaende den afgaaede Justitsminister Hr. Steinckes Administration, der var tilsendt de udvalgsberettigede Partiers Formænd. Nu er Udtrykket „de udvalgsberettigede Partier“, saa vidt jeg kan se, ikke parlamentarisk korrekt, og Redegørelsen maaske heller ikke. Da tilmed de nævnte Modtagere er utilfredse, finder jeg Anledning til, da vi ad anden regulær Vej end den statsministerielle har faaet Redegørelsen, at erklære mig tilfreds. Den har til Overflødighed bekræftet min Opfattelse, at den afgaaede Justitsminister havde været ude for et uberettiget Presseangreb paa sin Administration, ikke blot fra nazistiske Blade, men ogsaa fra et stort Venstreblad. Vi kan være enige eller uenige med Hr. Steincke, men jeg nærer ingen Tvivl om hans Hæderlighed, ogsaa naar det gælder Administrationen.

Den højtærede Handelsminister var inde paa Spørgsmaalet om Iblanding af Sprit i Benzin og erklærede, at med en Prisforskel paa 30 Øre vil der blive et Tab paa 6 Mill. Kr., hvis det ærede Medlem Hr. Vanggaards Ønske, fremsat med Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Nørskov og det ærede Medlem Hr. Hartel, skulde opfyldes. Dette Beløb er, saa vidt jeg kan se, ansat for lavt. Vi maa regne med igen at faa den gamle Benzinpris 8 Øre over for 50 Øre pr. l Sprit, altsaa en Forskel paa 42 Øre eller for 5 pCt.s Iblanding i 400 Mill. l Benzin 8,4 Mill. Kr. i Merudgift ud over de 1,6 Mill. Kr., som Spritten er værd. Det vil sige, at naar Avlerne faar 4 Kr. 33 Øre pr. hkg Kartofler eller 6½ Mill. Kr., saa koster det desuden ca. 3½ Mill. Kr. at fremstille Sprit til en Værdi af 1,6 Mill. Kr.; man var altsaa bedre tjent med at give Avlerne fuld Pris for Kartoflerne og yderligere 1 Kr. pr. Td., hvis de vil beholde dem selv. Jeg forstaar godt, at Ministeren ikke vilde med paa den, men jeg spørger: Har disse ærede Medlemmer ikke Begreb om Samfundøkonomi?

At ofre 3½ Mill. Kr. for at faa Kartofler, købt for 6½ Mill. Kr., omdannet til Sprit med Værdi 1,6 Mill. Kr. er værre, end hvad selv Molboerne fandt paa.